

MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD.

(ZSOLT 87,7)

*A év – Nagyböjt 3. vasárnapja**Gondolatok vasárnapra***KORONAVÍRUS** – Anzelm Grün facebook oldala

A koronavírus megkerülhetetlen beszédtemává vált. A fertőzés elérte Németországot is, úgy érzem, el kell mondanom, amit erről gondolok. A járvány számomra spirituális kihívás is. Mi, németek, gyakran elbizakodottak vagyunk, és azt gondoljuk, nekünk nem árthat ez a vírus.

A tajvani kormánynak, Kína közelsége ellenére, sikerült megakadályoznia a vírus terjedését. 42 megbetegedést tudtak mindössze kimutatni Tajvanon, és újabb megfertőződésről sem lehet hallani. Az ott élők két mottót tartanak szem előtt, s ezt nemcsak a keresztények vallják, hanem az egész lakosság. „Védem magam, hogy téged védjelek.” Az önvédelem nem önzés, hanem a másikért való felelősségvállalás, amit felebaráti szeretetből érzünk kötelességünknek.

A másik mottó: „Én rendben vagyok, ezért először is te rakj a szád elé steril maszkot.” Tajvanon az emberek a gyengébbek érdekében hátrébb lépnek, előreengedik őket, hogy szájmaszkot tudjanak venni. A kormány ugyanis elrendelte, hogy egy ember hetente csak három egészségügyi maszkot vásárolhat. Mindent igazságosan szabályoznak. A kínai kormány irigy rájuk, álhíreket terjeszt a világhálón, hogy a tajvani kormány mindezt nyereszkeskedésből teszi.

Láthatjuk hát, milyen válaszokat lehet adni a járványra: autoriter eszközökkel válaszolni, mint Kína teszi, és a felebaráti szeretet keresztény hozzáállásával, ahogy Tajvan próbálja. Nem pánikot kelt, hanem arra biztat, figyeljünk oda minden mozgásunkra, hogy védjük magunkat és ezzel a másikat is. Vállaljuk a fáradságot, hogy másokat ezzel segítsünk.

Arra biztatlak benneteket, ez a két alapelv határozzon meg benneteket is járványhoz való viszonyban. Így a járvány nevelni tudja az egész társadalmat, közel hozza az emberekhez a keresztény értékeket.

A VASÁRNAP OLVASMÁNYAI ELÉ

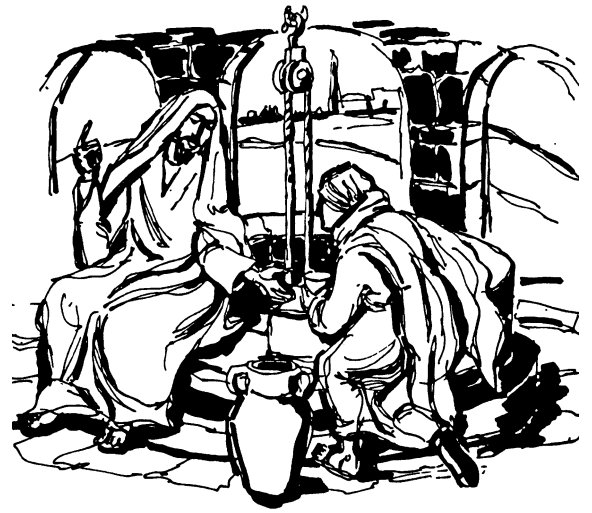
Nagyböjti igehirdetésünk témája továbbra is a lélek megtérése. Ma azonban az ige liturgiája a megtérés szentségi jellegére figyelmeztet, nagy fontosságot tulajdonítva benne a kegyelemnek. Krisztus a szikla, amelyből természetfeletti hitünk fakad.

Kezdetben a nagybőjt a keresztségre való előkészület volt. Ezt mutatja az is, hogy húsvét előestéjén megújítjuk keresztségi fogadalmunkat.

Megigazulásunk elnyeréséhez hitből fakadó bűnbánatra és jócselekedetekre van szükség. A megigazulás Isten ajándéka, amely gyökeres változást visz végbe a lélekben azáltal, hogy természetfeletti szeretetet ébreszt benne. A lélek már nem fél, mert tele van reménykedéssel. Tudja, hogy az üdvösség útját járja. (Kiv 17,3-7)

Az ilyen lélek számára Jézus az élő vizek forrása. Nála megtaláljuk mindazt, amire szükségünk van megigazulásunkhoz és üdvösségünkhöz. (Róm 5,1-2.5-8)

Az élő vizek forrásából merítünk, amikor hiszünk Jézus Krisztusnak. Hisszük mindazt, amit tanít nekünk. Ez pedig feltételezi, hogy egészen kitárulunk előtte. Jézus mindazoknak, akik ilyen lelkülettel fordulnak hozzá, megadja az üdvözítő kegyelmet, amely megteremti bennünk a keresztény életet. (Jn 4,5-42)

† **EVANGÉLIUM Szent János könyvéből** (Jn 4,5-15.19b-26.39a.40-42)

Abban az időben: Jézus Szamaria egyik városába, Szikárba érkezett, közel ahhoz a földhöz, amelyet Jákob adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákob kútja. Mivel Jézus útközben elfáradt, leült a kútnál. Az idő dél felé járt. Közben odajött

egy szamariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus megkérte: „Adj innom!” Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. Az asszony elcsodálkozott: „Hogyan kérhetsz te, zsidó létedre tőlem, szamariai asszonytól inni?” A zsidók ugyanis nem érintkeznek a samaritánusokkal.

Jézus így felelt: „Ha ismernéd Isten ajándékát, és tudnád, hogy ki mondja neked: »Adj innom!«, inkább te kérnéd őt, és ő élő vizet adna neked.”

Az asszony ezt felelte: „Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély. Honnan vennéd az élő vizet? Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk ezt a kutat adta, amelyből ő maga is ivott, meg a fiai és az állatai?”

Jézus erre megjegyezte: „Mindaz, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, nem szomjazik meg soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.”

Erre az asszony megkérte: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne legyek szomjas, és ne kelljen ide járnom vizet meríteni. Látom, hogy próféta vagy!

Atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálem az a hely, ahol imádni kell őt.”

Jézus ezt felelte: „Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor az Atyát nem itt és nem is Jeruzsálemben fogjátok imádni. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi pedig azt, akit ismerünk, hiszen az üdvösség a zsidóktól ered. De eljön az óra, sőt már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Mert az Atya ilyen imádókat vár. Isten ugyanis Lélek, ezért akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk.”

Az asszony így szólt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek. Ha majd eljön, ő tudunkra ad mindent.”

Erre Jézus kijelentette: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

Abból a városból a szamaritánusok közül sokan hittek benne. Mikor kijöttek hozzá a szamaritánusok, megkérték őt, hogy maradjon náluk. Ott is maradt két napig. Ezután így szóltak az asszonyhoz: „Most már nem a te szavadra hiszünk. Hallottuk őt mi magunk is, és tudjuk, hogy valóban ő a világ Üdvözítője.”

Ezek az evangélium igéi.

MEGFONTOLÁSRA

Nézzünk az életünkbe, fordítsuk ki szívünket! Nem hiányzik-e belőlünk a hívő lelkesedés? – Nem rejtegetem-e életem sötét foltjait már Jézus előtt is? – Nem botránkozom-e mások életén ahelyett, hogy segíteni próbálnék? **Bánjuk!** Ha hívő életünkben nincsen semmi lelkesedés: Uram, irgalmazz! - Ha a restségünket mások rossz példájával mentegetjük: Krisztus, kegyelmezz! - Ha nem vágyunk egy őszinte, belső rendcsinálásra: Uram, irgalmazz!

MÁSODLAGOS ÉLŐ VÍZ - Gyűrű Géza

Hetvenkét éves volt már Giuseppe Roncalli, a későbbi XXIII. János pápa, amikor Velence pátriárkája lett. Lelki naplójába 1939. február 6-án a következőt jegyezte fel: „*A püspök a szökőkút a város főterén, az élő víz forrása, amely mindenki számára, éjjel-nappal, télen-nyáron csörgedezik. A gyermekek és felnőttek odamennek, hogy csillapítsák szomjukat, megmosakodjanak, megtisztuljanak, erőt merítsenek, s elég csak azt látni, miként csörgedezik a szökőkút üdítő vize, máris derű és béke költözik az emberek lelkébe. Sokféle ember jön hozzám, szegény szökőkúthoz. Az a feladatom, hogy mindenkinek vizet adjak.*”

Látod, Urunk, hogy rászorulunk a tiszta vízforrásra, mert szomjazunk! Adj, Urunk, innunk az élet forrásából! Látod, Urunk, hogy rászorulunk a bűnbánat megtisztító fürdőjére, mert bepiszokoltuk lelkünk menyegzős köntösét. Ezért a zsoltárossal így imádkozunk:

„*Moss egészen tisztára vétkeimtől, bűnömtől tisztíts meg engem!*” (Zsolt 51,4)

IMA

Ááá, félni nem félek, Uram, csak menekülök. Mert némely félelem „meneküléssé” fajul. Ilyenkor felejték csapot-papot, s futásomban saját magam elé vetített rémképem vezet. Nem csoda, hogy ilyenkor nem látlak Téged - eltakar saját félelmem.

Tudom: Te tudod, milyen nagyon és alaposan tudok félni. Ezért amikor én éppen menekülök, akkor már nem is arra kérsz, hogy ne féljek. Csupán arra, ami amúgy is alapszabály kellene, hogy legyen köztünk: ne helyezzek semmi mást Eléd - még félelmeim rémképét sem.

A LÉLEK ÉNEKE

Kelet-Afrikában van egy törzs, ahol a gyermek megszületésének idejét nem a világrajövetelének napjától, sőt nem is a fogantatás napjától számítják. E törzs számára a születés kelte azt a napot jelöli, amikor a leendő anya először gondol majdani gyermekére. Az anya, amikor úgy érzi, eljött az ideje, hogy gyermeke legyen, elvonul az erdőbe, és magányosan ül egy fa alatt mindaddig, amíg bensőjében meghallja gyermeke énekét

Amint ez megtörtént, az anya visszatér a falujába, és megtanítja az éneket a leendő apának. Ezután ezzel az énekkel hívogatják a gyereket. Miután a gyerek megfogant, az asszony a méhében hordott kisbabának énekel, és megtanítja a dalt a falu bábáinak és öregasszonyainak, akik a vajúdás alatt és a születés csodálatos pillanatában ezzel az énekkel köszöntik a gyermeket

A szülés után valamennyi falubeli megtanulja az újszülött énekét. Ez a dal ezután élete minden fontos pillanatában elkíséri. Ezt éneklük neki, amikor valami baja esik, ezt éneklük győzelmek, szertartások, felavatások alkalmával, vagy a házasságkötési ceremónián. Amikor élete végén szerettei összegyűlnek a halálos ágyánál, utoljára hangzik fel a dal.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

A kórházba került beteg gyógyulását várja. **„Beteg valaki köztetek? Hívassa el az egyház előljáróit (papját), azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg őt olajjal az Úr nevében!”** (Jak 5,14) Ne hagyja utolsónak a legértékesebbet!

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!